

The Joy of Homecoming

Isaiah 49:13-26

WITNESS



Lessons from Elie Wiesel's Classroom

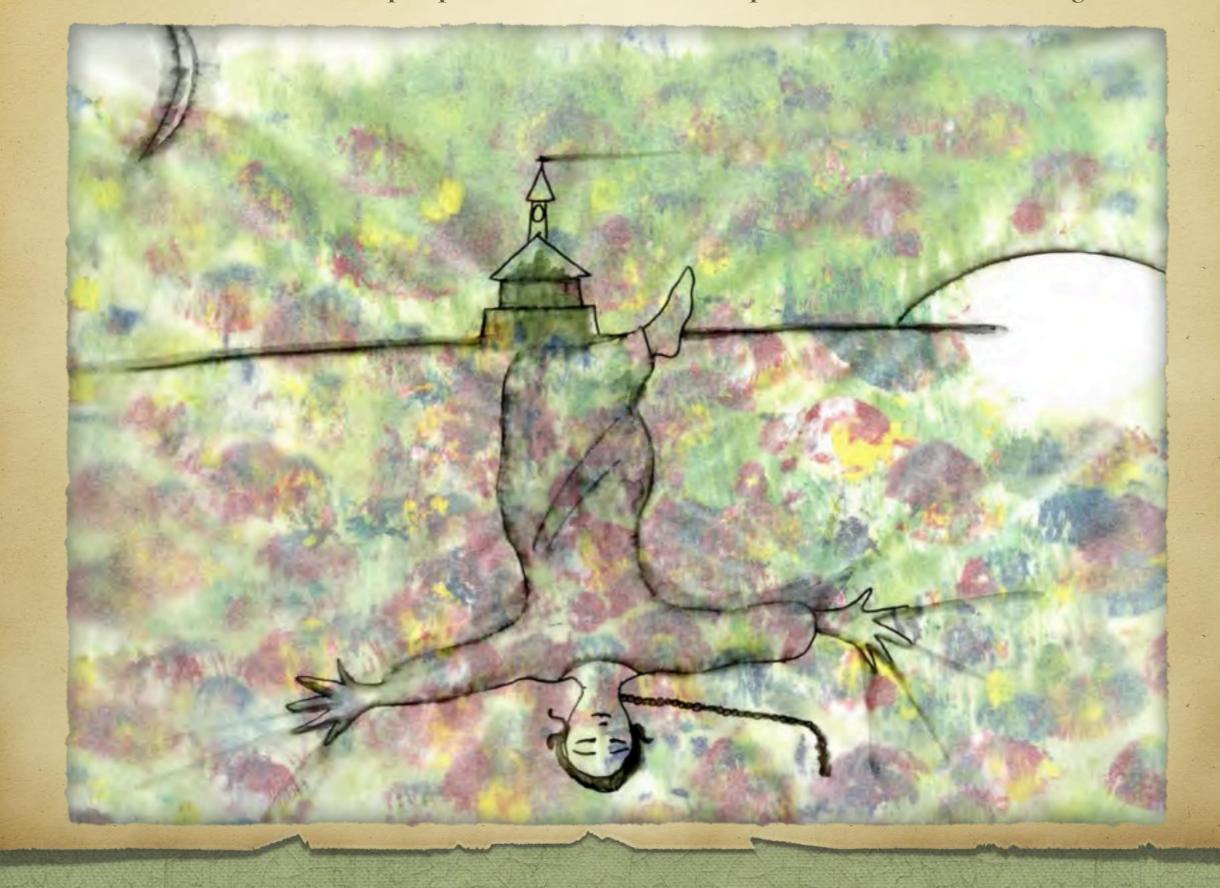
ARIEL BURGER

Meet our Artist: Ariel Burger





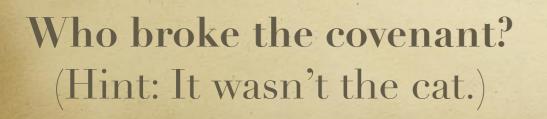
Rabbi Heschel: "The religious calling is to be maladjusted with positive moral force, neither indifferently conformed to the reality of evil and suffering, nor inured [hardened] to wondrous and redemptive possibilities." "Sing for joy, O heavens, and exult, O earth; break forth, O mountains, into singing! For the Lord has comforted his people, and will have compassion on his suffering ones." 49:13

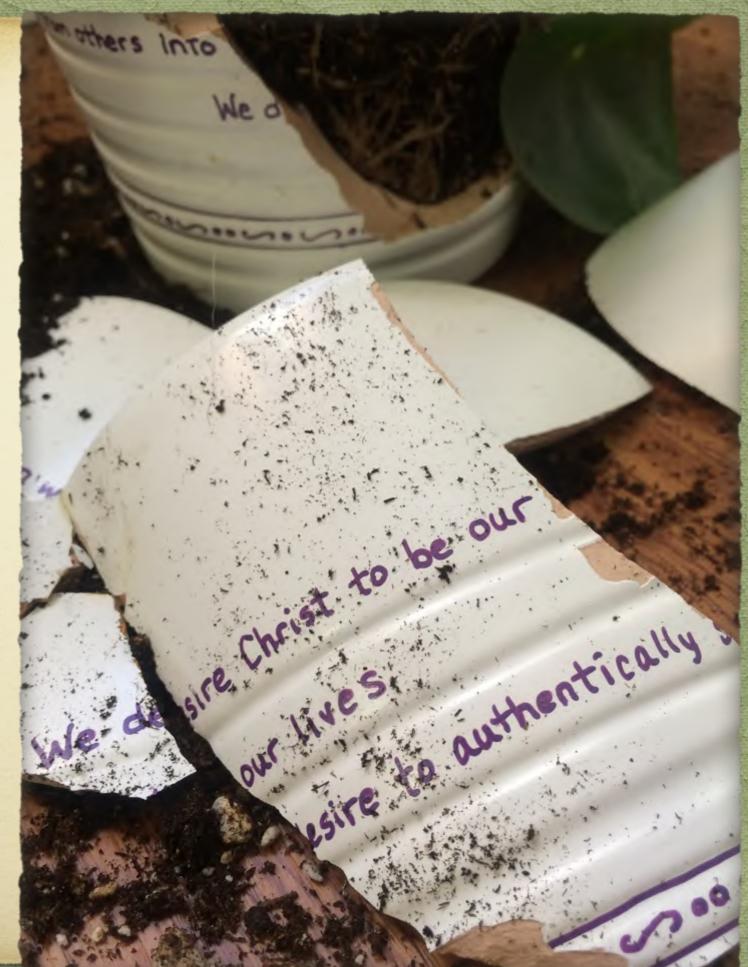


But Zion said, "The Lord has forsaken me, my Lord has forgotten me." _{Isaiah 49:14}





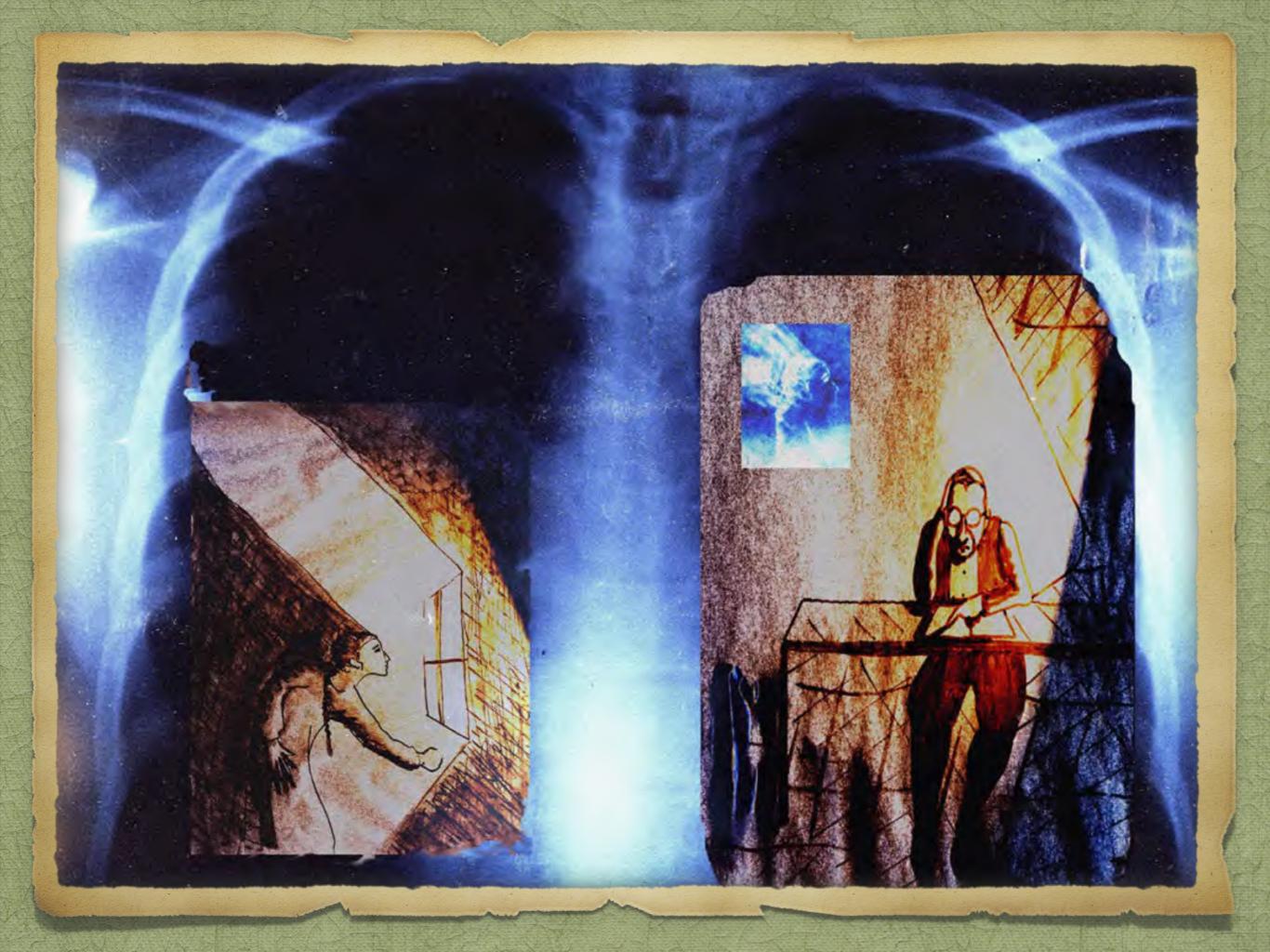




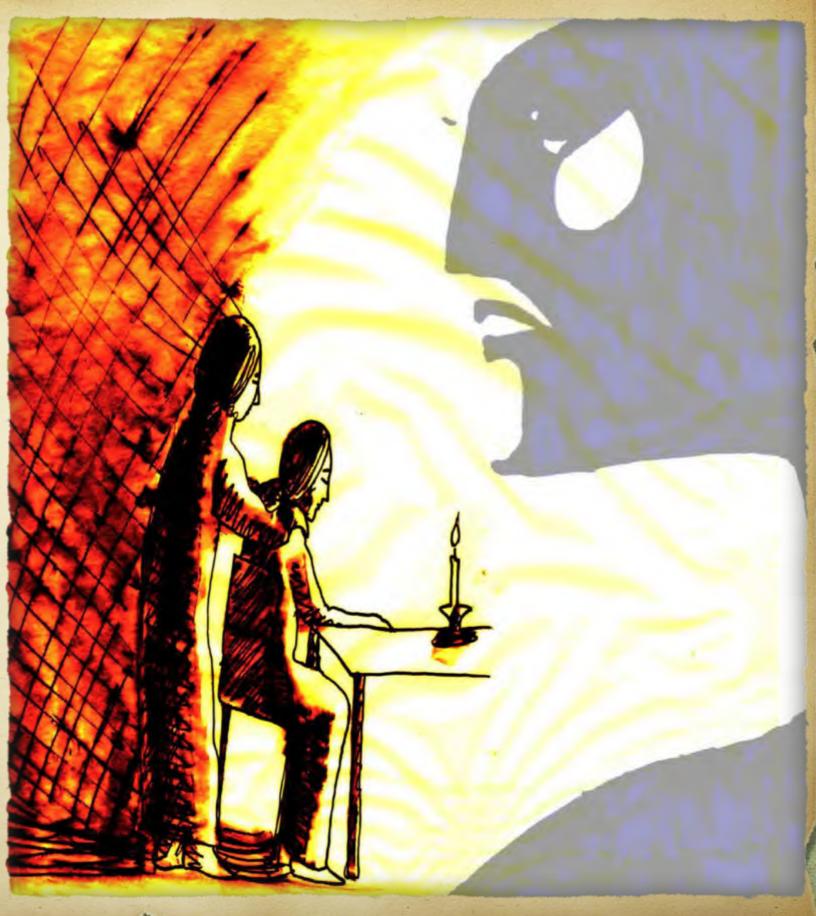


"Can a woman forget her nursing child, or show no compassion for the child of her womb? Even these may forget, yet I will not forget you." Isaiah 49:15 "See, I have inscribed you on the palms of my hands; your walls are continually before me." Isaiah 49:16





"17 Your builders outdo your destroyers, and those who laid you waste go away from you. 18 Lift up your eyes all around and see; they all gather, they come to you. As I live, says the Lord, you shall put all of them on like an ornament, and like a bride you shall bind them on." Isaiah 49:17-18



NEVER LOOK DOWN.

"The dispute between complaining Zion and God comes down to eyesight or, perhaps better, insight. More than a cursory glance is required." - Paul Hanson

"Zion is challenged to look between the lines and see with the eyes of one who is tutored by faith to trust not the politics of tyrannic power but the politics of divine justice and mercy." Hanson

תולת וש ושמך לשכי אשונוו מיושב משום למשום ומשלי היים שהיה A 11713 K ועים כמה ביטים: ב כבס הרב המחור הנדול מוהריר ינתג מחיר נו כנחיו כר׳י יונה ויל תתימיו בחינ נרחיים סמום דמקרת נוביי I'th that האבונם לה ינתק סירושו בקסלה חתרי שכם נ׳ חומים קנועים יתר לנתהם אכל אם כזי כסני עומו הסיייותו 1000 120 בהכרה בנמבל נתבל זהויק : חדושי נאוניב כרום נם מכת ל התרונים לה לימה כי נם מיהה טבעיו חינה כל חמת הומה להכרתה עד ביחמו עליו כך הכל יחת מכתה רחשנים הוו כסירביי כלומר א: ישבפש ולא יתור איזה השה יתוכ ולה כמיהם בחייננג מחודשם לנעלם אכו כול נהיב מככת ימ כרהשיתי (חיי כים). זבת איתו SUDE. 331353 8 ן כמרכר ועל ה לכם שיטיב נרכיו מוכניו 80% 1/201 23702 D; כנותב נפתני נמון כמתבר ז׳ לכי לה ידעתי מה ביל סיל זו דיי ומימי צמרי ופשחי ש יעקב הכיט כאג

נאון יעקב (שיד נשיי וי)

p'31

271

מה שמו

זהק (נכוף שיאחו

[73783

202 2'37

לא סיה דועה אלא אלל כלבא שבוע משום שהכל חלוי בדעה האדון כת"ש הו"ל הנו לכנן כהמוהיו של הברסש ילהו זמומות שלה ירשו בשדות התרות וחם החדון מקפיד מרקדין כוו 333 על הנול בודמי הרושה לא ישבור כי אין אדם חומא ולא לו - ובן כלכא שבים כמום שביא ביי ביי שכל מי שנכנם לביתו רעב יולה כשכוה שבע והם תמון שני שונה ק"ו של החרים סענין כי המרו ז׳

מת לבריות וכל שהות מת לבריות מת למקים אבל עדיין היה מכר ממט לימוד הורה והמרו ולה ע"ה הסיד וע"כ ה"ל הי מהרשנה לך הזלת לבי רב וכו׳ ובנדרים מסרש דלא אול לבי רב עד דאנסיבת לים מקודם וע"ם כל מחמר זה בקלה בסנים סונים ושהמר דה"ל יודע לדיה נפש בהמהו זכו׳ עיין פרש"י פרק הטדר מן המכוכל ועייל האי הרא לפי עניט לפי שהיה רועה בהמות ודרך הרועה בסקו ותרמילו ולא יחום שחיו ני בגדים השובים כי להה חותי לאשה החת שמיה כבר רועה בהמות 1724 דיע שאין לי בנדים השובים כי מביה 15 אדרה מנכסיו וכמפורם בנדרים שלא היה להם כר וכבה וכוו ננו ההיבנה וק"ל : עבדא ליה לכן עותי הכי י משום דהמריכן כבר שואי דוא רטה לישה אשה כדהמרינן בפרה הבחעל יבמתו [י]מנסשו הסקה בתורה הלה הכת הדבר כה בנם הית דעתה לכד פיתעכב בבהמ"ד וק"ל : ממא מעלי יומה דכפורי וכו׳י נהכוין לבה ביום זה שלה יהה נחשר בעיני הביו כי הלילה יוה"ב אסור בהשמיש אבל אמר מחוי לאנשי ביתי מה נעשה להם בזמן נ׳ שנים ואעפ"כ היה נחשד בעיני אבן די"ל זיגמד מכרת וחיד חיל יוכתד נוס ויכום ענין מחד כי היונה אינה מלה בסיינ: וא״ת

ברים לכה וכוי ניתוה משמע שהמים כבר מכרו כמני מוכיה עליו וע"כ הולרט לדרוש נזכרת אימרוד לא מר אפסיק ולא מר אפסיק:

להטי

כב ונס ריע לשטקו אויל כהאיתא ביצמות דף ש"ב מה שרורש על הכוי

ועמ"ב שם: ושוקל מנאי פרש"י כלי זיין לפי שהסייף והספר נחנו כדאיהא במררב ילקיט יבעים אי על פסוק אם תמאט ומריהה הרב האכ

כרח מכית הכשר נשיכך בראה נו השייף : ואית אנכם אחרי מהכני זכוי י הנה קבה דהמלי נה נימה כהן כמו דהתריק נעירונין דף כו ע

שניז כי הוה תלת שני ממא מעלי יומא רכפוריי) אמר איזיל ואיחזינהו לאינשי ביהי שמע אבוה שקל מנא ונפק לאפיה א"ל (זונתר) [זונתר] נזכרה איכא דאמר

בריק נפש בהמתו כ אמאי לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לערעיה הוו קא מרחפו לה שמעיה אמר להו ואמוה שלי ושלכם שלה הואי שמע אבוה ראתא ברא רבה למתא אמר איזיל לגביה אפשר האמר נרראי אתא לגביה א"ל ארעתא הגברא נראי מי נדרת א"ל אפילו פרק אדת ואפילו דם כה אחת א"ל אנא הוא נפל על אנפיה ונשקים על כרעיה ויהב ליה פלגא ממוניה י ברתיהא ירי עקיבא עבדא ליה לבן עואי הכי והייני דו די אינשי החולא בתר החולא אולא כעוברי אלי כך עובדי ברתה ירב יוסף בריה הרבא שדריה אבוה לבי רב לקמיה דרב יוסף פסקו ליה שית

יוסף

אומרה יאיבסאי ע

אמרה ליה אי מקרשנא לך אולת לבי רב אמר לה אין איקרשה ליה בצינעא ושררתיה י שמע אבוה אפקה מביתיה אדרה הנאה מנכסיה אויל שני בבי רב כי אתא אייתי בהריה יריב ייב אלפי תלמידי שמעיה לההוא סבא לה עד במה [דף קי ע"א] קא מדברת רוות אמרה ליה אי לדידי צייה יהיב יבירנא שנין אחריני אמר ברשות ס יכי סרי שנין אהכי

ב שם ארבי עקיבא רעיא דבן בקבא שבוע הוה הזיתיה ברתיה דהוה צניע ומעלים)

> חזיתוא ברחים דהר לנים והשלי י הכום דהתם רופה פכול הוה לכן בדקה אחריו והיה יעתה להוליא והר מזולל כי כשים במאי וכיין בואיל שנוחמת לבעלם ללמוד תורה ובאשר ומר למלמידיו שלי ושלכם שלה כוח : הדרך אויל יתיב הריטר שנין החריתי כני רבי וסבר משום דתריסר שנין כראשונים שים קנת פנייתו שלא לבמה כדי בתחקדם נו לשני אדר הזיל שוד סמם כי מהוך שלה לבמה נה לבמה ועיל מיש הסעם של הריהר שנין כני 27

רף סהע"א אין פוסקין יינות לאשה וא"ת (ייפל כ) אלכה אהרי מאהבי נותני

ומעלי . שי רשים והם דמתרינן נמנו עוברין דף מים ע"ב ממר רבי פקיבה כטהייתי עם ההרך הייתי הומר מי יתן ני ח"ה והנשכנו כחמור ומשמע דלה שום מעלי הירץ הריטביה שזה שים קידם לכן הכל הח"כ הור למוטב וסיה לנוע ומעלי ע"כ ולכן אף שבתם רועה גולן ופסול ועיין בממ"ע סיי ל"ר

לא היה טולד כדהכן וכוי : כררתיה דרבי עקיבה טבדה ליה לבו עומי הטי וח"ה והח בפ"ה יסוטה (דף ד:) פריך והאיכא בן עואי דלא נסיב ולסהיא לישנא דמשני נסיב יפירם ההי שפיר וי"ל דחע"ב דהחמר הכא דעבדה הכי לבן שואי מימי לה נשאה

ום הארך מדרם תנוה היהי דוהריטב"ה ז"ל כתב דמחי ואתמר בפסחים היה קודם לכן אבל אח"כ חר למוטב שהיה לנוע ומעלי וקבע עלמו הורה כדהיהה הכה): אדערוא דגברה רבה מי נדרת י וה"ת והלה הסור לפתוח בטלד ההמרינן בנדרים [בפרק ר"ה (דף שד.) בילד אמר קינם שאיני נהנה לפלוני ונעשה סיפר וט׳ י ויש נומר דהכה נה חשיב טלד כיון שהלך לבי רב דדרך היא בהולך ללמוד שנעשה הדם נדול הי כמי כנון דתנה מרו בדבר שפירם בשניה שנור על דעת אם לא יעשה סופר דבענין זה

ום כמרך הייהנ אנשכט כחמו איכה למימר דה ב סוכה הלה משום ש ומי המרז מסני הא ותם ונם מכום כמ ינע בהם כדחמרים

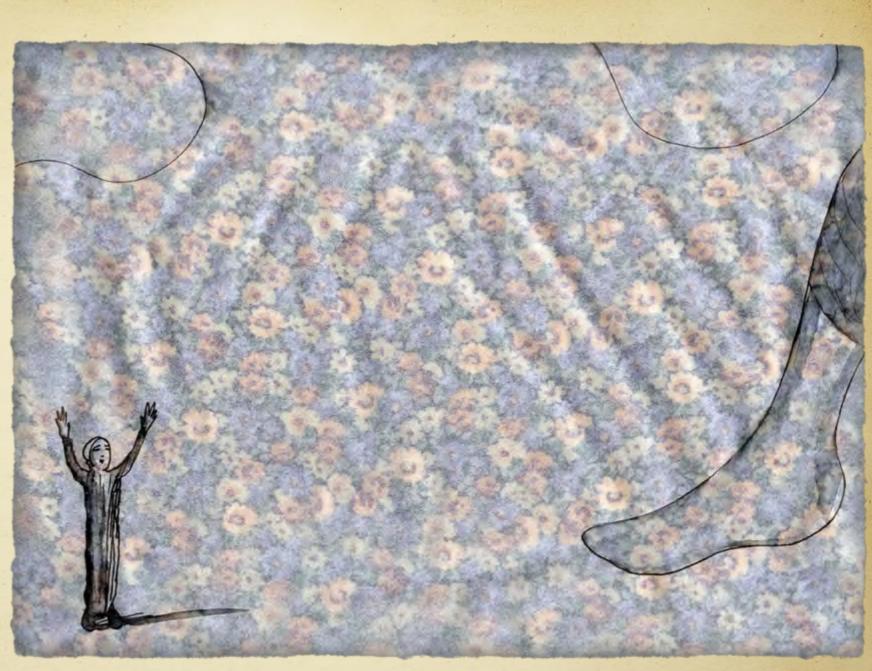
תוספות. הת בריתי לותם ונוי: דדיוה לנייו מעלי י וכה דהמרינן בהלו שבריו פסחים מטנ) אמר ר' עקיבא כשהייתי

a strand want the law נה אכילה להתעניה י סעודה אחרונה של ורב ס"ב ויוה"כ קרי סעודה המפסקת זמפסיקין כה במסכהה הענית (ג.): אין נית דין פיסקין יינות לחשה י שהייו



19 Surely your waste and your desolate places and your devastated land — surely now you will be too crowded for your inhabitants, and those who swallowed you up will be far away.

20 The children born in the time of your bereavement will yet say in your hearing: "The place is too crowded for me; make room for me to settle."



21 Then you will say in your heart, "Who has borne me these? I was bereaved and barren, exiled and put away—so who has reared these? I was left all alone—where then have these come from?" Isaiah 49:19-21

22 Thus says the Lord God:
I will soon lift up my hand to the nations, and raise my signal to the peoples;
and they shall bring your sons in their bosom, and your daughters shall be carried on their shoulders.
23 Kings shall be your foster fathers, and their queens your nursing mothers.

With their faces to the ground they shall bow down to you, and lick the dust of your feet.

Then you will know that I am the Lord;

those who wait for me shall not be put to shame.

24 Can the prey be taken from the mighty,

or the captives of a tyrant[<u>e</u>] be rescued?

25 But thus says the Lord:

Even the captives of the mighty shall be taken,

and the prey of the tyrant be rescued;

for I will contend with those who contend with you, and I will save your children.

26 I will make your oppressors eat their own flesh,
 and they shall be drunk with their own blood as with wine.
 Then all flesh shall know

that I am the Lord your Savior, and your Redeemer, the Mighty One of Jacob.



22 Thus says the Lord God: I will soon lift up my hand to the nations, and <u>raise my signa</u>l to the peoples; and they shall bring your sons in their bosom, and your daughters shall be carried on their shoulders. **23** Kings shall be your foster fathers, and their queens your nursing mothers. With their faces to the ground they shall bow down to you, and lick the dust of your feet. Then you will know that I am the Lord; those who wait for me shall not be put to shame. 24 Can the prey be taken from the mighty, or the captives of a tyrant be rescued? **25 But thus says the Lord:** Even the captives of the mighty shall be taken, and the prey of the tyrant be rescued; for I will contend with those who contend with you, and I will save your children. 26 I will make your oppressors eat their own flesh, and they shall be drunk with their own blood as with wine. Then all flesh shall know

that I am the Lord your Savior, and your Redeemer, the Mighty One of Jacob.





"In this passage we find a God struggling for the human heart at the center of life. It is not a God unacquainted with human emotion but a God moved with maternal feelings...passionately opposed to injustice...captured by love for his creation." Hanson



God, thank you that we can lie down at night, like a beloved child, at rest, safe, remembered by You our mother, protected by You our father, unanxious. May we awaken tomorrow morning rested, with energy and freedom and courage. Thank you for this joyous homecoming.

